

Đàn bà ơi, lắm điều rắc rối!

Vô Danh Thị (dịch bài WOMEN !)

Bạn ơi, nếu bạn hôn nàng,
 Nàng chê bạn chẳng thuộc hàng hào hoa,
 Không hôn thì cũng bị la:
 Trời ơi anh chẳng đúng là đàn ông!
 Nếu nàng được bạn thổi phồng,
 Nàng nghi bạn chẳng thật lòng khen đâu.
 Không khen thì bị cầu nhau:
 Người vô dụng chỗ có nào hay ho!
 Nếu bạn gật đầu, "đắc co",
 Nàng chê "Ba Phải" chẳng dò đúng sai.
 Lỡ mà tranh cãi lẽ ngay,
 Bạn sẽ bị liệt vào loài... ngu si!
 Nếu bạn thăm nàng thường khi,
 Nàng nghi bạn đến chỉ vì boring,
 Lặng im không đến, làm thinh,
 Nàng cũng kết tội bạn đi... hai hàng.
 Nếu bạn ăn mặc dàng hoàng,
 Nàng chê bạn chỉ là chàng playboy,
 Còn bạn ăn mặc lôi thôi,
 Nàng than thở trách: Anh ơi! cù lần!
 Nếu bạn ghen tức nổi sân
 Nàng chê: tệ lắm!, chẳng mần được chi,
 Nhưng nếu bạn lạnh như chì
 Thì nàng lại trách: "chẳng hề yêu ta!"
 Nếu bạn lả lướt, la cà,
 Nàng nói: chẳng kính trọng bà - (chán thêm!)
 Vậy mà nếu lỡ làm nghiêm,
 Nàng la chí chớ "chẳng thêm thích tui!"
 Khi bạn trễ một phút thôi,
 Nàng than phiền: chắc khó ngồi chờ lâu,
 Còn nàng đến trễ, bạn rầu,
 Mà nàng cứ bảo: Đùng sâu - "my way"
 Nếu bạn đi thăm bạn trai,
 Đó là phí phạm tháng ngày nghe không.
 Nàng có bạn gái đến thăm:
 "Cũng thường thôi - chuyện hà rầm - tụi tui"
 Nếu hôn nàng thỉnh thoảng thôi,
 Nàng quả quyết nói: anh tui lạnh rồi!
 Mà khi kiss nàng liên hồi
 Nàng la: "Ảnh lợi dụng thời du dương!"
 Nếu không đi nàng qua đường
 Là bạn thiếu đạo đức - phùng vô luân!
 Còn nếu dẫn nàng qua... mương,
 Nàng phê: chiến thuật thôi thường mấy ông!
 Bạn nhìn bà khác dăm dăm,
 Nàng tố cáo bạn đang ngắm cơn dề.
 Đàn ông nhìn nàng dề mê:
 Chỉ là ngưỡng mộ, có hề hấn chi!
 Nếu khi bạn nói câu gì,
 Thì nàng cứ bảo ngồi lì, hãy nghe,
 Còn khi bạn lắng tai nghe,
 Nàng bảo hãy nói - nói? nghe? - hỏi trời!
 Tóm lại:
 Rất đơn giản - mà lu bu,
 Thấy yếu đuối - mà cả lu quyền hành,
 Bẩn khoản (mà) quyền rũ vô ngần,
 Thật đáng ghét, mà tuyệt trần, kinh ghê!!!
 ÔI ĐÀN BÀ ! (là những niềm đau...!!!)

A Trip Home

Throughout my life there had been many relatives I knew of, but never met. All of my knowledge about my family consisted of a couple of phone calls, pictures, and stories from my parents. To hear my friends talking about their cousins, grandparents, aunts, and uncles always made me wonder what mine were really like. My family history was all but a mystery to me. Our family had talked about visiting Vietnam many times before but had never been able to find a time to go. Therefore my first and only trip to Vietnam was something I was really looking forward to ...

Destinations: Mytho, Nhatrang, Vietnam

I am entering a world so different from mine. But it is warm and fulfilling, it is one of a kind. Meeting the people once never knew. Family and friends from the pictures come true.
 Like an unfinished puzzle or an unanswered question. Pieces slowly fit together, and answers are mentioned. Day by day I can understand more. I finally know what it really means for.
 My family are there to make me feel warm, And to clear away the clouds from an angry storm. To bring joy and laughter from day 'till night. Just like it was told, my mommy is right.

I'll keep all these memories safe in my heart. They'll always be there were there from the start. Like home it may feel, but soon I must leave. Memories I'll keep, every single one received.

There are only five minutes 'till I board the plane. Which feels like a depressing, loud thundering rain. My eyes are full of tears, I don't want to part. It is the warmth of family that fills my heart.

Destination: Los Angeles, California, USA

Tu-Han Phan (age: 12)
 California, 7/2000
 (The trips were in 10/1999)

Thăm Quê Nhà

Trong đời em, đã có nhiều họ hàng bà con thân thuộc mà em chưa hề gặp mặt. Tất cả sự hiểu biết của em về gia tộc chỉ là một vài lần điện thoại, một số hình chụp, và một số chuyện kể từ cha mẹ em. Khi nghe các bạn của em nói về anh chị em bà con, ông bà nội ngoại, các cô, dì, chú bác của họ, em luôn luôn thắc mắc không biết họ hàng của em thực sự ra sao. Đối với em, lịch sử của gia đình em là cả một bí ẩn. Cha mẹ em đã nói nhiều lần về chuyện đi thăm Việt Nam trước đó, nhưng chưa có giờ đi được. Bởi vì vậy chuyến đi thăm Việt Nam lần đầu tiên mà cũng là lần duy nhất của em đã là một điều mà em hằng trông đợi từ lâu . . .

Nơi đi thăm: Mỹ Tho, Nhatrang - Việt Nam

Thế giới em thăm khác lạ thay
 Họ hàng nông hậu, tình cảm đầy
 Quê nhà đáp ứng lòng mong đợi
 Muốn về đặc thù em mới hay.
 Họ hàng, bề bạn biết qua tranh
 Tất cả em chưa gặp một lần
 Bây giờ đối mặt hàn huyên mãi
 Hình chụp biến thành người rất thân.
 Như một tranh đồ chưa ráp xong
 Từng mảnh tìm ra đặt đúng vùng
 Câu hỏi xưa kia không lời giải
 Câu đáp bây giờ nghe rõ tông.
 Cứ mỗi ngày qua em hiểu thêm
 Đúng như mẹ đã từng dạy em
 Dầu cho bão tố trời rung chuyển
 Gia đình vẫn là nơi ấm êm.

Niềm vui, nụ cười suốt ngày đêm
 Kỷ niệm em sẽ giữ trong tim
 Mãi mãi trong tim, chúng tồn tại
 Vì tự nguyện thủy, chúng ẩn tiềm.
 Vừa thấy thân quen như người nhà
 Thì em đã phải vội chia xa
 Những phút trước giờ bay, em thấy
 Trong lòng mưa bão nào nề sa.
 Lệ ướt trào mi, đầu muốn rời
 Họ hàng đưa tiễn đứng chơi với
 Tình cảm nồng nàn lưu luyến áy
 Tràn ngập tim em, khiến nghẹn lời!

Nơi đi về: Los Angeles, Cali - Hoa Kỳ

Phan Tú-Hân (12 tuổi)
 (Thứ nữ của Chị Xuân Hương)
 California 7/2000
 (Chuyến đi thăm: Tháng 10/1999)
 Chuyển ngữ: Phan Văn Hiền
 (Thân phụ của tác giả bài thơ)

Những ngày đầu tiên đến Mỹ (tiếp theo)

Lam Triều (Los Angeles)

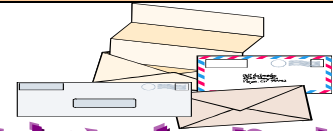
Tuần lễ sau đó chúng tôi dọn về sống tại một căn gác nhỏ, trên lầu tiệm chụp hình của ông bà Bob và Alma. Trước khi ra ở riêng, hai bà Neva và Jeanette đại diện làng chở chúng tôi xuống phố mua sắm quần áo và dụng cụ nhà bếp. Phố này cách nhà tôi vài block đường và nơi đây chỉ có con đường Main duy nhất. Trước kia, tôi sanh ra và lớn lên tại một làng nhỏ dân cư đông đúc, nhà không có điện phải đốt đèn dầu. Giờ đây nơi này, quê hương mới của tôi, đất rộng người thưa, nhưng lại có rất đầy đủ tiện nghi vật chất. Tôi tò mò nhìn quanh và nhận thấy sau những cửa kính của tiệm có những cặp mắt lén quan sát chúng tôi. Có lẽ chúng tôi là hai người Á Đông trẻ tuổi, nhỏ con, mắt đen, tóc đen duy nhất mà lần đầu tiên trong đời họ nhìn thấy. Đây là một làng nhỏ, mọi người đều quen biết nhau nên tôi thấy hai bà Neva và Jeanette luôn chào hỏi những người chung quanh. Bà Neva dẫn chúng tôi vào tiệm bán quần áo. Vợ chồng tôi chọn được những bộ đồ vừa ý nhưng lại rất rộng. Sau cùng, chúng tôi đành mua những bộ đồ size trẻ con. Thấy tôi có vẻ thất vọng, bà Neva mua tặng tôi một máy may để tôi có thể sửa lại một số quần áo do họ quyên góp.

Mỗi ngày chồng tôi đi bộ từ nhà đến bệnh viện, cách nơi cư trú một con đường, để học hỏi và làm việc với các bác sĩ ở đây. Ở nhà một mình, tôi cũng không được yên với các bà Neva, Jeanette, Lois vì họ thay phiên nhau chở tôi đi thăm những người bạn láng giềng. Bà Neva thường đưa tôi đến tiệm Donuts uống cà phê với những người bạn khác. Thật khổ cho tôi khi được các bà mời ăn bánh donut thật ngọt và uống cà phê đen có vị chua. Tôi cố gắng nuốt cho trôi cái bánh trong khi tưởng tượng đến tô hủ tiếu Phán Ký Mỹ Tho thơm ngon nơi quê nhà. Thỉnh thoảng bà Neva chở tôi đến thăm nông trại nuôi bò với những con bò to lớn mập mạp. Bà đã giải thích cho tôi cách lấy sữa tươi từ bò mẹ đến cách bỏ sữa tươi vào chai để giao từng nhà mà chúng ta thường thấy trong phim. Chung quanh nông trại là những cánh đồng trồng bắp. Vì vào đúng mùa bắp rộ nên bà Neva hái những trái bắp tươi đem luộc và chỉ tôi thoa butter lên bắp để

ăn. Bà ngạc nhiên khi thấy tôi lấy những trái bắp đem nướng xong thoa mỡ hành lên và ăn một cách ngon lành. Lúc bấy giờ, tôi không thể tưởng tượng là tôi đang thưởng thức bắp nướng mỡ hành trên vùng đất tạm dung này!

Sát bên nhà tôi là nhà của đôi vợ chồng hưu trí. Họ thường tặng chúng tôi rau cải mà họ tự trồng lấy. Một bà cụ láng giềng khác mời chúng tôi đến nhà ăn tối. Sau đó bà đưa chúng tôi đi xem hầm đồ hộp của bà lưu trữ và nói cho tôi biết có thể tự do mang về những đồ hộp tôi ưa thích. Tôi lại càng cảm động hơn khi bà trải lên bàn những tờ giấy bạc \$100, \$50, \$20, \$10, \$1, 50 cents, 10 cents, 5 cents, 1 cent và cẩn thận chỉ cho tôi cách xử dụng các loại tiền này. Sau đó bà nhét tất cả số tiền đó vào tay tôi để tặng tôi đi chợ. Đôi khi đi chơi với các bà, về đến nhà, tôi thấy ai để sẵn những trái cà chua, khoai tây, squash, cà rốt... và không quên ghi lại vài hàng trên mảnh giấy dán trước cửa với những lời chúc tốt đẹp. Tôi ít khi gặp chủ nhà là hai ông bà Bob và Alma Vardy, vì sáng sớm họ đã ra tiệm chụp hình đến tối mới về nhà. Một lần cần ủi đồ và cũng tin tưởng vào tài nói tiếng Anh của mình, tôi mạnh dạn gõ cửa nhà bà chủ để mượn bàn ủi. Bà khoảng 60 tuổi đã vất vả nhìn miệng tôi để đoán xem tôi muốn nói gì, nhưng vẫn không hiểu ý tôi mặc dầu tôi cố gắng nói từng chữ Anh thật rõ ràng. Sau cùng, tôi lấy giấy vẽ hình cái bàn ủi thì bà hiểu ngay. Về sau các bà thường ôm bụng cười lẫn khi nhắc đến chuyện này! Thời gian qua, sau khi sống ở đây được ba năm, gia đình chúng tôi có thêm một bé gái ra chào đời. Hôm đó, cả bệnh viện tại vùng quê hẻo lánh này xôn xao lên vì nhân viên dành nhau đến xem em bé Việt Nam nhỏ như con mèo con với thật nhiều tóc đen.

Đã 25 năm trôi qua, những người bảo trợ chúng tôi giờ đây đã hưu trí. Riêng ông bà Bob và Alma đã nằm sâu trong lòng đất. Mỗi khi xem lại hình chụp ở Kansas, tôi không dẫn được cảm xúc trong lòng khi nhớ đến những nụ cười nhân hậu và lòng quảng đại của một số người Mỹ thân thương đã bảo trợ, giúp đỡ gia đình chúng tôi trong những ngày đầu tiên đến Mỹ tại Seneca, một vùng quê hẻo lánh nhưng đầy tình người.

thư tình nghĩa

Cô Dương Thị Hằng (San Jose, Calif.)

Chúng tôi, Lê, Xuân và Hằng, xin thông báo cùng quý Hội: Người bạn thân thương HA THI VAN PHI đã âm thầm trở về quê nhà Mỹ Tho để vĩnh viễn nằm an nghỉ ở đây vào ngày 11/12/00. Chị trước đây đã định cư tại San Jose, California.

Chị Ngọc Hường có lẽ còn nhớ người bạn cùng cấp lớp này khi theo học tại Trường Nữ Trung Học Mỹtho. Chúng tôi cũng xin báo tin này tới Chị.

Ban Chấp Hành Hội Ái Hữu Nguyễn Đình Chiểu & Lê Ngọc Hân thành kính phân ưu cùng gia đình chị Hà Thị Vân Phi và nguyện cầu hương hồn Chị Vân Phi sớm siêu thoát..

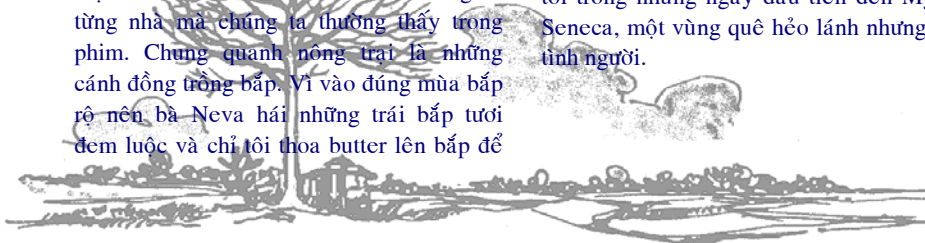
Anh Phạm Văn Y (Texas)

Tôi tên là PHẠM VĂN Y, một cựu học sinh trường NĐC Mỹtho, niên khóa 65-72, hiện cư ngụ tại 8714 Bold Forest #C, Houston, TX 77088. Điện thoại (281)-931-9452. Bây giờ tôi muốn là hội viên và gửi tiền ủng hộ các hoạt động của Hội như phát hành Đặc san hay Bản tin. Vậy tôi có thể gửi tiền theo địa chỉ nào và gửi cho ai? Xin qui Hoi thông bao cho toi biet theo dia chi e-mail: ypham007@prodigy.net.

Anh gửi thư về địa chỉ của Hội ở trang đầu của Bản Tin này với chi phiếu để tên Hội NĐC-LNH. Cám ơn Anh nhiều.

Anh Chị Phan Tấn Tài & Đỗ Thanh Vân (Germany)

Đã nhận được video thu hình về ngày họp mặt năm vừa qua tại Westminster. Tuy nhiên chưa xem được băng liền vì không có máy. Sau khi đi mượn được máy để xem thì tôi phải đi công tác xa. Tối nay, mới có dịp xem. Hình ảnh khá lắm, nhạc đệm hay nhưng phần trình diễn ca nhạc, âm thanh ghi không tốt lắm... Tụi này có dịp về Việt Nam, về Mỹtho, hy vọng sẽ tìm lại vài hình ảnh cũ của NĐC, gặp được người này người nọ hay gặp thầy cũ. Sẽ chụp vài tấm ảnh của Mỹtho hiện nay của hai trường NĐC&LNH...

Tôi có gọi điện thoại chúc Tết thầy Ninh ở Mỹ tho. Thầy cho biết thầy vẫn khoẻ mạnh và ăn Tết rất vui. Thầy gửi lời thăm tất cả những học trò cũ ở xa một năm may mắn và hạnh phúc.

Hội đã nhận được ảnh mới nhất của Thầy Ninh do Anh Chị Tài chụp khi về Mỹtho thăm Thầy. Cám ơn nhiều.

Chị Tôn Thị Năm (Germany)

Tôi vừa mượn được 3 cuốn ĐS của Hội Ái Hữu NĐC-LNH, trong đó tôi tìm thấy hình ảnh của lớp cũ (ĐS 2000 trang 34) của cô Huỳnh Thị Ngọc Hường cũng như của tôi. Tôi là bạn học cùng lớp với cô Hường ngày xưa. Tôi rất vui mừng và muốn được liên lạc với Hội. Trong danh sách giáo sư và nhân viên tiền vãng có tên Tôn Thị Sáu (số 71) là em tôi...

Tôi rời trường Nữ Trung Học Mỹ Tho năm 1962 (cư ngụ ở đối diện giếng nước, bên cạnh xe đồ Thuận Thành). Sang Tây Đức năm 1968 trong chương trình Terre des hommes. Lập gia đình ở Đức và trở về VN năm 1973. Sau đó đi vượt biên qua Đức trở lại năm 1985 và hiện bây giờ định cư ở Đức. Tôi mong muốn có cơ hội gặp lại các thầy cô và bạn học cũ. Ngoài ra, tôi còn giữ một số hình ảnh cũ của trường, tôi sẽ gửi bằng thư tới Hội (Email: hoang_tt@yahoo.de)

Đã nhận được hình cũ của Chị. Sẽ đăng trong ĐS kỳ tới. Đã chuyển địa chỉ và email của chị đến Cô Ngọc Hường. Cám ơn và hoan nghênh Chị đến với Hội.

Chị Đỗ Huỳnh Mai (Belgium)

Tôi xin giới thiệu Hội hai cựu giáo sư NĐC&LNH:

1- Cô Cao Thị Ba, dạy Sử Địa trường NĐC (69-83), hiện cư trú tại: Parc du Peterbos 10A, Boîte 274 B-1070 BRUXELLES, BELGIUM

2- Cô Phạm thị Ngọc Loan, dạy thể thao trường LNH (75-85), hiện cư trú tại: Neustraet, 34 D-45699 HERTEN, GERMANY.

Qua lời "quảng cáo" của tôi về Hội NĐC-LNH, hai cô đã nhờ tôi gửi tên xin thành hội viên. Mong BCH gửi cho bản tin để họ biết thêm tin tức về đồng nghiệp và học trò cũ. Xin cám ơn nhiều và chúc Hội càng ngày càng vững mạnh.

Cám ơn Chị Mai đã có nhã ý quảng cáo "Hội ta" để mời hai cựu giáo chức NĐC & LNH gia nhập Hội hầu nối rộng

thêm vòng tay giữa những người cùng trường. Hội hân hoan đón mừng hai vị cựu chức NĐC-LNH. Sẽ gửi bản tin và đặc san.

Anh Lê Diễm (Australia)

Được biết BCH không nhận được thư của LM Bùi Đức Tiến. Tôi xin ghi lại đây địa chỉ của LM Tiến như sau: 576 Victoria Parade, East Melbourne - VIC3002 - Australia / buiductien@hotmail.com

BCH đã gửi hai đặc san năm 1999 và 2000 đến LM Tiến.

Chị Ngô Thanh Vân (Australia)

Tôi là cựu học sinh trường LNH hiện đang sống tại tiểu bang Queensland Úc Châu. Tình cờ một người bạn cho mượn quyển ĐS NĐC & LNH 1999. Tôi rất cảm động và thích thú khi đọc những bài viết trong đấy. Nó làm cho tôi nhớ biết bao kỷ niệm của tuổi học trò, những kỷ niệm mà không gì có thể thay thế được trong thời buổi con người luôn bận rộn với thế giới vật chất và đời sống bon chen này. Nhớ lại những hình ảnh hiện về trong tư tưởng, tình cảm thầy trò, tình bạn bè và tình người Mỹ Tho làm cho tôi thấy bồi hồi xúc động. Cứ tưởng mình như cô nữ sinh ngày xưa...

Tôi có cô bạn thân hồi thời trung học và sự phạm hiện đang sống ở San Jose. Chồng cô tên là Khổng Trọng Hình làm nghề địa ốc có viết bài trong quyển ĐS này. Cô bạn tên Tần Ngọc Loan. Cả hai đứa bị mất liên lạc khoảng 6 năm rồi. Xem video buổi họp mặt cựu học sinh NĐC & LNH thấy Loan hát cùng một vài người bạn. Mừng lắm nhưng không biết làm sao liên lạc được. Nếu có thể được, xin Hội giúp tìm người bạn này. Xin chân thành cảm ơn.

Hội đã chuyển nội dung email này đến Anh Chị Hình và Loan ở San Jose.

Chị Nguyễn Hoàng-Oanh (Japan)

Trước tiên, tôi xin thành thật cáo lỗi là tôi đã nhận được Đặc San 2000 mà không phúc đáp cho Hội biết. Tháng hai năm vừa qua, nhân dịp đến Mỹ thăm gia đình, tôi gặp chị Dương thị Diệp chuyện trò mới biết được tin có Hội Ái Hữu NĐC-LNH và có xem qua cuốn ĐS97. Chị Diệp cho tôi số phone của chị Trung để liên lạc với Hội.

Nhờ đó, tôi nhớ lại những kỷ niệm tuổi học trò lúc tôi theo học trường Nữ Trung Học Mỹtho. Cám ơn Trung nhiều, vì chúng tôi học cùng cấp với nhau nhưng khác lớp. Sau khi đọc qua ĐS2000, tôi lại bị xúc động thêm vì nhớ đến thầy cô cùng bạn bè cũ... (truy@livedoor.com)

Anh Nguyễn Thành Kim (Vietnam)

Tôi là Nguyễn Thành Kim, học sinh lớp Đệ nhất B3 Trường NĐC, niên khóa 1962-1963. Tháng 11 vừa qua, bạn Trần Minh Châu về thăm nhà và trở lại Mỹ (Tel: 703-536-3333 Washington DC), tôi có gửi một số hình ảnh của trường và ít tài liệu về việc anh em bên này qui tụ được một nhóm CHS NĐC-LNH và đã phát học bổng cho học sinh từ năm 1997 đến nay. Tiêu chuẩn là: học sinh giỏi, nghèo và hạnh kiểm tốt.

Nghe một số bạn bè ở Mỹ về nói Hội ái hữu CHS NĐC-LNH tại Mỹ khi cho học bổng có thêm một yêu cầu là: học sinh được nhận học bổng phải là con cháu của cựu giáo chức, nhân viên hoặc học sinh trường NĐC-LNH. Xin Hội yên tâm là bấy lâu nay Anh Lập và anh Quyền là hiệu trưởng & hiệu phó của trường cũng có lưu ý điều kiện này.

Niên khóa 2000-2001, nhà trường có xin yêu cầu khoản 150 phần học bổng (450.000 VND/phần X 150= 67.500.000 VND tương đương khoản 4,821.00 USD). Tuy nhiên theo ước tính thì số CHS trong nước hiện tại có thể đóng góp được 100 phần, còn lại 50 phần. Hy vọng ở số cựu giáo sư và học sinh trường NĐC và LNH ở Mỹ và Pháp sẽ hỗ trợ cho quỹ học bổng này.

Năm nay, nhà trường dự trù sẽ phát học bổng NK 2000-2001 vào ngày 15 hoặc 16-01-2001. Vậy nếu Hội NĐC- LNH ở Mỹ giúp được cho quỹ học bổng thì vui

lòng gởi qua cho bạn Châu, vì Châu có vấn đề phong kiều hồi tại Việt Nam.

GS Trịnh Công Đạt (Việt Nam)

Hôm nay chân tôi bắt đầu thấp khớp, tạm đi đứng được, nhưng cũng còn bệnh khác: huyết áp cao. Bệnh này không khó chịu bằng bệnh thấp khớp vì không "biết đi". Cám ơn Hội có lời thăm hỏi và giúp đỡ.

Cám ơn Chị Huỳnh Hương đã gởi \$100 để giúp đỡ Thầy Đạt trong thời gian ông thất nghiệp và bệnh hoạn.

Nhắn Tin

Chị Nguyễn Thị Linh hồi còn đi học tên là Lily và khi viết bài đăng báo có bút hiệu Nguyễn Linh tìm bạn học Lê Kim Dung (học chung từ tiểu học đến Đệ Tứ Trường Nữ Trung Học Mỹ Tho) và Lê Diệp Vân (cùng nội trú tại Ký Túc Xá Nữ Sinh góc đường Nguyễn Trung Long và Lý Thường Kiệt). Xin liên lạc 281-879-1764

**Thành kính
thắp nến hương**

Tôi là Dương Ngọc Sum, cựu HS và GS Pétrus Ký và nhà tôi là Hồ Thị Hiệp cũng là GS Pétrus Ký, trước đó có dạy ở Trường Nữ Trung Học Mỹtho sau đổi là Lê Ngọc Hân.

Chúng tôi có nhận được BT 18 của Hội. Xin cám ơn. Qua BT, chúng tôi được biết tin buồn GS Bùi Văn Mạnh đã qua đời tại Bắc Cali, thọ 94 tuổi. Tôi có thông báo cho BCH Hội AH Pétrus Ký Nam Cali để đăng Phần Ưu trong BT sắp tới. Riêng cá nhân tôi, tôi đã được học với Thầy môn Pháp Văn tại Trường Pétrus Trương Vĩnh Ký, cách nay 50 năm. Thầy khổ người trung bình, hiền lành, thương yêu HS và tận tâm dạy dỗ. Lên lớp, Thầy thường mặc một bộ complet trắng, áo veste kiểu 4 túi, ngắn tay, thắt cà vạt. Tôi sang đây theo diện HO, năm 1990. Qua các ĐS NĐC-LNH, tôi được biết Thầy Cô và gia đình định cư tại San Jose. Tôi cũng được nhìn thấy ảnh Thầy Cô trong các ĐS này, nhưng chưa được hân hạnh gặp lại Thầy.

Trong các dịp phát biểu về sự tương quan mật thiết giữa hai trường TH Pétrus Ký và Nguyễn Đình Chiểu, tôi đều luôn nhắc đến quý vị GS đã được chuyển từ Trường NĐC về Trường PK trog

đó có Thầy Bùi Văn Mạnh, Thầy Phạm Văn Lược, Thầy Phạm Văn Kính, Thầy Lê Ngọc Toàn...

Nay thì Thầy đã vĩnh viễn ra đi, sẽ không còn dịp gặp lại Thầy nữa. *Nhân sinh thất thập cổ lai hy*, nhờ phúc đức Thầy đã thọ được 94 tuổi với Cô với cháu và môn sinh. Tôi xin được chia sẻ sự mất mát lớn lao này với Cô, với các Anh Chị, cùng tang quyến. Thành kính thắp nến hương khẩn nguyện hương linh Thầy sớm tiêu điều miền vĩnh cửu.

Xin vĩnh biệt Thầy Bùi Văn Mạnh

*Vĩnh biệt Thầy ơi! Vĩnh biệt đời
Tiếc thương, thương tiếc cũng đành thôi
Tuổi già, bệnh khó, vô phương cứu
Cải số, than ôi! Chẳng dựng rồi
Bao năm tận tụy trong NGÀNH GIÁO
Một phút đành xa hết mọi người
Từ Bắc Cali nghe tin dữ
Thắp hương khẩn nguyện dạ bồi hồi.*

SUM DƯƠNG (2000)

Một Vị Thầy nữa ra đi

Thầy Võ Văn Đây vừa mất, hưởng thọ 87 tuổi. Ông sinh năm 1914. Vào cuối thập niên 40 và thập niên 50, ông có trực tiếp dạy lớp và phụ trách trách môn Sử Địa các năm đệ I, II Ban Cao Tiểu (chương trình Pháp Việt). Sau đó, Ông được chuyển qua làm việc tại văn phòng Trường NĐC cho đến khi về hưu. Với cặp kính cận gọng đôi mỗi, bộ complet trắng mặc vào các dịp lễ trong trường và chiếc xe đạp đi làm thường ngày... là những hình ảnh quen thuộc của một nhà giáo lão thành nhân từ, một công chức mẫu mực nay không còn nữa...

Tham dự tang lễ có GS Lê Chí Nhơn, nguyên Tổng Giám Thị Trường NĐC cuối thập niên 60 và cũng là một trong nhiều môn sinh của Ông Đây. Ngoài ra, còn có rất đông học sinh cũ đến lạy vĩnh biệt và tiễn đưa linh cữu Thầy... Gia đình Ông Đây hứa sẽ gởi các di ảnh cho Hội khi có dịp thuận tiện.

Lê Trọng Thủy (Việt Nam)

Vô Cùng Thương Tiếc

Thầy Võ Văn Đây

Cựu u Giáo Sư và Nhân Viên Trường Nguyễn Đình Chiểu đã tạ thế tại Mỹ Tho hưởng thọ 87 tuổi

Ông Nguyễn Châu Khương

Thân phụ và Nhạc phụ của GS Huỳnh Chiểu Đăng, Cô Dương Bạch Mai và Chị Nguyễn Nguyệt Ánh đã qua đời tại Orange County hưởng thọ 88 tuổi

**Bà Đinh Văn Của
Nhũ Danh Lê Thị Sâm**

Thân mẫu của GS Đinh Thị Loan và Chị Đinh Thị Xuân đã từ trần tại Saigon hưởng thọ 95 tuổi

Bà Phạm Thị Đăng

Thân mẫu của GS Lê Trọng Thủy đã mãn phần tại Mỹ Tho hưởng thọ 81 tuổi

Ông Nguyễn Văn

Thân phụ của Chị Nguyễn Thị Trần đã quá vãng tại San Jose hưởng thọ 88 tuổi

Anh Võ Ngọc Bá

Cựu Học sinh Trường NĐC Bào huynh của Anh Võ Ngọc Đĩnh đã thất lạc tại Montréal hưởng dương 55 tuổi

Toàn thể hội viên Hội Ái Hữu NĐC-LNH thành kính phân ưu cùng gia đình Quý Vị Giáo Sư và Anh Chị Cựu Học Sinh và nguyện cầu cho hương hồn những người quá vãng được sớm siêu thoát.